

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 161

CLEVELAND 3, O., SATURDAY MORNING, JULY 10, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

KONCEM TEDNA

AMERIŠKA ofenziva na južnem Pacifiku bo citirana Rusiji kot potrebna, da se odverna Japonsko od Sibirije, radi tega skoro prav tako važna, kot bi bila invazija zapadne Evrope.

DA SI zaenkrat suhači skrivajo namene, pa je vendar fakt, da se pripravljajo na veliko kampanjo letos. Zaenkrat bi radi nabrali \$10,000,00, da bi financirali novi program. Njih križarska vojska za odpravo prohibicije bo napadala v glavnem tri točke: 1) protekcija 18 letnih vojaških novincev pred pijačo; 2) odsotnost od dela radi pijače in 3) vedno več mladinskih zolčinov. Suhači bodo poskušali vpeljati splošno prohibicijo še letos, toda v nobeni zbornici kongresa nimajo večine, vsaj danes še ne.

RADI protistavkovne postavbe delavski voditelji niso tako žalostni, kot se je govorilo, da bodo. Ker postava določuje do 30 dni od napovedi stavke pa do stavke same, bodo ta čas unijski voditelji porabili v to, da bodo stražili tovarnarje, da jim bo vlada vzela podjetje, ako ne bo stavka preprečena. In ker noben industrijalec ne želi izgubiti podjetja, se bodo rajši pobotali z delavci.

GOTOVI, dobro poučeni viri trdijo, da nemške tovarne ne morejo zgraditi toliko bojnih letal, kolikor jih nemški letalci izgubijo na zapadni in vzhodni fronti.

MADAMA Čiang-Kajšek, žena vrhovnega poveljnika kitajskih armad, je odšla iz Zed. držav domov, ne da bi obiskala Anglijo. To smatrajo nekateri za žalitev, zlasti še, ker je bila spornadi povabljen v Anglijo od same kraljice. To pomeni, da ne obstajajo ravno najboljši odnosi med Anglijo in Kitajsko. Kitajski dolži Anglijo, da je pregovorila Zed. države za glavni napad na Evropo. Anglija pa tudi ve, da hoče po vojni Kitajska dobiti nazaj Hong Kong, ki so ga imeli dozdaj Angleži.

PRECEJ značilno je dejstvo, da skušajo nekateri vplivnejši Nemci dobiti potrdila iz nevtralnih držav da so bili vedno naklonjeni Židom. Ta "sprichevala" bi pokazali ob invaziji zavezniškov. Nek nemški častnik, ki je pomagal neki židovni pobegnici na švedsko, ji je nedavno sporočil, naj bi o tem pričala, kadar bo prišel čas za to.

NORVEŽANI so razlučeni nad sosednimi Švedi. Kadar namreč norveški saboterji uničijo kako nemško tovarno, pošlje švedska nove stroje in tovarna zopet kmalu obratuje.

VZHODNE države bodo dobile v kratkem več olja. Dve novi cevi, po katerih bo teklo olje iz vzhodne države, bosta kmalu dozorovljeni. Tjda večje vojaške operacije v Evropi in na Pacifiku bodo najbrže zahtevale novo zalogo olja, morda celo 500,000 sodov na dan. Torej ni še nikakega izgleda, da bi dobile vzhodne države kmalu kaj več olja in gazolina.

Doma iz bolnišnice
Po prestani operaciji v bolnišnici se je vrnila domov Mrs. Katie Bradač, 7013 Hecker Ave. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

Primorski fantje, vojni ujetniki, prosijo pomoči

Neki S. Skorjanc iz Indianapolisa Ind. poroča v Prosveti, da je v vojnem ujetniškem taborišču Atterbury, ki se nahaja 30 milj od Indianapolisa 2,000 italijanskih vojnih ujetnikov in med temi je tudi 22 primorskih Slovencev, ki so bili zajeti v Tuniziji z italijansko armado.

Ti primorski fantje apelirajo na ameriške Slovence z vzklikom: "Rešite nas! Sprejmite nas v svoje vrste, v vašo armado, da bomo tudi mi pomagali bojevati se za svobodo Jugoslavije! Z veseljem bomo šli v smrt, kričeč: Živela svobodna Jugoslavija! Živela Amerika!"

Prosimo vas, dragi rojaki, uslišite nas! Hvaležni vam bomo do smrti!"

Imena teh 22 primorskih Slovencev v taborišču Atterbury so: KLINKOU Janko, rojen 1. januarja 1919 v Tolminu, Gorica; oče Andrej, mati Marija Kavčič.

BLASKO Anton, roj. 10. jan. 1922, Ajdovščina, Goriško; oče Janez, mati Antonija Kretič.

GRUDEN Oskar, roj. 28. marca 1922, Šempas-Gorica; oče Anton, mati Marija Končič.

ČERNIGOJ Bojan, roj. 8. marca 1920, Šempas-Gorica; oče Filip, mati Marija Klarič.

KAČAR Janko, roj. 25. marca 1922, Kal nad Kanalom Goriško; oče Peter, mati Rozalija Brečavšek.

TRAMPUŽ Jože, roj. 26. marca 1922, Kostanjevica-Gorica; oče Jože, mati Marija Pipan. KOKOŠAR Ivan, roj. 8. febr. 1922, Grahovo-Gorica; oče Ivan, mati Marija Kenda.

BRANKOVIČ Miroslav, roj. 21. jul. 1921, Šempas-Gorica; oče Vinko, mati Kristina Žižman.

PAVŠIČ Alojz, roj. 25. avg. 1922, Šempas-Gorica; oče Alojz, mati Katarina Rus.

ZNIDARSIČ Jožef, roj. 4. marca 1922, Duhovo-Gorica; oče Jožef, mati Ana Mugerliji.

LULEK Franc, roj. 5. febr. 1921, Ajdovščina-Gorica; oče Franc, mati —.

VALENTINČIČ Franc, roj. 17. sept. 1915, Bača-Gorica; oče Luka, mati Marija Kleč.

ČEJ Janko, roj. 15. jun. 1922, Trnovo-Gorica; oče Alojz, mati Pepca Podgornik.

KLANJEK Jože, roj. 13. marca 1922, Grgar-Gorica; oče Jože, mati Jožefa —.

KOGOVIŠEK Ivan, roj. 22. marca 1919, Pregarje-Reka; oče Ivan, mati Katarina Kuret.

SREDNIK Franc, roj. 26. sept. 1920, Kopriva-Trst; oče Alojz, mati Ana Galjušek.

TREBIČAN Franc, roj. 9. marca 1919, Košana-Trst; oče Franc, mati Viljemina Počkar.

SEDMAK Frank, roj. 13. sept. 1922, Postojna; oče Franc, mati Marija Srebot.

HRVATIN Jože, roj. 10. avg. 1922, Škofija-Trst; oče Rudolf, mati Marija Zadnik.

SULIGOJ Franc, roj. 29. marca 1922, Čepovan-Gorica; oče —, mati Antonija.

SIMČIČ Franc, roj. 19. jul. 1914, Krmin-Gorica; oče Rajmund, mati Pepca Zilej.

BRATINA Anton, roj. 12. jan. 1922, Ajdovščina-Gorica; oče Anton, mati Marija.

(Ako kdo med čitatelji sluti, da je kateri zgoraj navedenih

Ali ste že napravili prošnjo za gazolin?

Odbori za racionalizacijo gazolina v Greater Clevelandu svarijo, da je v ponedeljek zadnji čas, da lastniki avtov napravijo prošnje za novo "A" knjigo. Dobite si listino na kaki gazolinski postaji, jo izpolnite, kot predpisano in pošljite najkasneje do ponedeljka na vaš "rationing board." Ta vam bo potem poslal po pošti nove kupone. Ne pozabite priložiti listine, ki kaže, da ste dat pregledati avtna kolesa.

Francija bo šla v boj proti Japoncem, ko bo osiše v Evropi premagano

Washington. — Francoski general Henri Giraud, ki se nahaja tukaj na važnih posvetovanjih s predsednikom Rooseveltom in armadnimi voditelji, je včeraj izjavil napram časniškarskim poročevalcem, da je predsednik obljubil opremiti afriške francoske čete 300,000 mož. Nato je general slovesno izjavil:

"Zavezujem se, da bo stala Francija na vaši strani, da se osvobodijo Pacifik japonske oblasti, kakor bo tudi ostala z vami, da se zgradi mir, ki bo trajen in pravičen."

Nemci so napadali po Angliji z uspehom

London. — Včeraj so obiskali nemški bombniki neko mesto v južnovzhodni Angliji. Škoda bo, pravijo, precejšna. Zadeto je bilo neko gledališče in tri trgovska poslopja zraven, kjer so bila tudi stanovanja.

Nemške bombnike, ki so leteli proti Londonu, so malo pred mestnimi okraji prestregli in zapodili nazaj.

Grofa so obdolžili, da je ubil tasta

Nassau, Bahamas. — Tukaj so zaprli grofa Alfreda de Marigny, katerega so obdolžili, da je s kolom do smrti pobil svojega tasta, milijonarja Harry Oakes. Ubil ga je, ko je ta spal in nato je zažgal njegovo posteljo. Med tatom in zetom so bili prepri, ker je imel Oakes ugovore proti grofu in je grozil, da bo svojo hčer razdednil, ker je poročila grofa.

Feldmaršal Goering je boljšeje zdravja

Stockholm. — Iz zanesljivih virov poroča švedsko časopisje, da je bil nemški feldmaršal Goering še zadnji teden resno bolan, toda da je zdaj že iz vsake nevarnosti. Odpovedali so mu bili živci.

Nov grob

Včeraj zjutraj je po dolgi bolezni umrl v Hawthornden bolnišnici rojak John Laurich, star 61 let. Stanoval je na 382 E. 165. St. Doma je bil iz Velikega vrha pri Blokah, odkoder je prišel v Ameriko leta 1905. Tukaj zapušta žalujočo soprogo Mary, roj. Mihelich, sina Johna, brata Henryja in sestro Mary Pernot. Pogreb bo v ponedeljek zjutraj ob 8:30 iz Svetkovega pogrebnege z a v o d a v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Kupujte vojne znamke!

Zavezniki so na Siciliji

Rusi poročajo, da so strli vse nemške napade

London, 10. julija. — Iz Moskve se poroča danes zjutraj, da so ruske čete včeraj z uspehom odbile vse strahovite nemške napade na fronti med Orlom in Kurskom ter da na fronti pri Belgorodu trdno držijo linijo. Včeraj so uničili Nemcem 193 tankov in 94 letal.

Iz Moskve se nadalje zatrjuje, da je v enem dnevu padlo 5,000 Nemcev. V petih dneh nemške invazije je obležalo na bojnem polju okrog 40,000 nazi-jev.

Tudi v bojnem materialu so imeli Nemci strahovite izgube. Dozdaj so izgubili 2,036 tankov in 904 bojnih letal.

Po eno japonsko ladjo imajo ameriške podmornice na vesti

Washington. — Ameriške podmornice, ki se plazijo po vodah širnega Pacifika, potapljaajo zdaj povprečno po eno japonsko ladjo na dan. Ta krasen uspeh ameriške bojne sile je napotil mornariški oddelek, da je v enem mesecu izdal že tri poročila o delovanju podmornic. Navadno pridejo taka poročila v javnost več mesecev potem, ko poroča kaka podmornica o uspehu.

Od 1. junija so potopile ameriške podmornice že 232 japonskih ladij, med temi velike transportne ladje, tankarje in tri križarke. Devet nadaljnjih ladij pa so poškodovale.

Naši vojaki

Včeraj je sprejelo naše uredništvo iz Afrike zanimivo pismo od narednika William Gliha, katerega tukaj prinesemo v slovenščini:

"Dragi g. urednik! Pišem vam z namenom, da boste zvedeli nekaj novic od mojega škadrona. Ameriško Domovino prejemam redno in zelo hitro. Danes, ko to pišem, je 25. junija in ravno danes sem prejel Ameriško Domovino od 5. junija. Take stvari, kot dobivanje časopisa mnogo pomaga človeku in ga stori srečnega.

Kolona, v kateri objavljate imena in naslove naših vojakov, vam da gotovo dosti dela, zato pa to jaz in mnogi drugi to zelo upoštevamo.

Ko smo se vozili z ladjo semkaj, smo bili skupaj Albin Cezleznik, Paul Proster, Joseph Ucakar in Frank Novak. Zdaj je samo še Albin pri nas, kje so drugi, ne vem.

Pred enim mesecem sem bil pa zopet zelo srečen, ko je bil prideljen mojemu škadronu Joseph Sterle iz Barbortona; Ralph Biyak iz Newburga je pa pri Albini novem škadronu. Tako smo štirje, dovolj za "en pod," ali za pinochle v štirih.

Najlepša pozdrave vam ter

Ameriške, angleške in kanadske čete so v akciji proti sovražniku; general Eisenhower apelira na Francijo; mornarica krije izkrcavanje čet.

Washington, 10. julija. — Danes zgodaj zjutraj je naznanil vojni oddelek, da so začele ameriške, angleške in kanadske čete v invazijo Sicilije. Iz glavnega stana se naznanja, da je zavezniška zračna armada najprej z vso silo bombardirala Sicilijo, nakar je bojna mornarica začela obstreljevati obrežne obrambe, da so se čete lahko izkrcavale.

Vojni oddelek poroča sledeče: "Angleško-ameriške-kanadske čete pod poveljstvom generala Eisenhowerja so začele danes zgodaj zjutraj (10. julija, afriški čas) z izkrcavanjem na Siciliji. Zračni napad je bil izvršen malo pred tem. Bojna mornarica je spremljala napadne čete, ki je bombardirala obrežne obrambe tekom naskoka."

Radio iz Alžira je poročal v Ameriko, da so se zavezniške čete izkrcale na zapadnem obrežju Sicilije, ki je oddaljen 260 milj od Rima.

Nadaljnih podrobnosti ni o številu napadalnih čet na Sicilijo. Samo to se poroča, da so se tudi kanadske čete pridružile ameriškim in angleškim pod skupnim poveljstvom ameriškega generala Eisenhowerja.

V istem času, ko je ukazal general Eisenhower invazijo na Sicilijo, je potom radia govoril francoskemu narodu, da je invazija na Sicilijo prvi korak za osvoboditev evropskega kontinenta. Svaril je Francoze, naj se zadržijo mirno ter da naj se ne izpostavljajo reprizalijam radi morebitne predčasne akcije misleč, da bo kmalu prišla

Na vrsto invazija Francije. "Kadar bo prišla prava ura za udar," je rekel general Eisenhower, "vas bomo obvestili. Do tedaj pa ostanite hladni in varčujte s svojo silo!"

Razni komentatorji izjavljajo, da bo boj za Sicilijo vroč, ker Italija in Nemčija imata tukaj in na bližnji Italiji do 300,000 mož.

Zavezniška zračna sila je pripravljala ta napad s tem, da je noč in dan bombardirala razne kraje po Siciliji, zlasti pa letališča. Nekaj pristanišč so Italijani sami razstrelili, da ne bi služili zaveznikom.

Angleži so izvedli že 119 napadov na Kolin

London. — Štiri dni in noči je bila zračna ofenziva precej mirna. Včerajšna noč so pa angleški bombniki zopet poleteli na Porenje in sicer na središče nemške industrije, Kolin. Osem bombnikov se ni vrnilo z napada.

To je bil že 119. bombni napad na Kolin. Zadnja dva napada, 28. junija in zadnji soboto sta povzročila na industriji v Kolinu veliko škodo.

Nemci so zopet poročali, da so padale angleške bombe samo v rezidenčne kraje, da bi oplasišile prebivalce.

Ameriške čete so samo tri milje še od Munde

Avstralija. — MacArthurjev glavni stan poroča, da so ameriške čete, ki prodirajo proti japonski bazi Munda na Novi Georgiji, samo še tri milje od cilja. Amerikanci, ki so se izkrcali začetkom tedna na Novi Georgiji, so se v četrtek spoprijeli z japonskimi patruljami in jih porazili.

To je bilo samo tipanje o moči sovražnika. Glavni naskok na Mundo Amerikanci šele pripravljajo. Amerikanci sodijo, da brani Mundo izdatno število Japoncev, ki se pripravljajo na obrambo do zadnjega moža.

Manjši davki v Euclidu

Euclidski župan Sims poroča, da bo mera zemljiških davkov za Euclid v 1943 najbrže 2.44, ali nižja. Sedanja obrestna mera je 2.62. Nižji davčni meri bo pomagalo to, da bodo deli na davčno listino nekaj novih zgradb, predno bo preračunana davčna mera za letos.

Mr. in Mrs. Jakšič sta odpotovala v New York

Mrs. Ana Jakšič, ki vodi znano podjetje Grdina Shoppe na 6111 St. Clair Ave., je odšla v New York nakupovat nove obleke za prihodnjo sezono. Ker ima njen soprog Frank ravno počitnice, jo je spremlil. Vrneto se enkrat prihodnji teden.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

Henderson 0628

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 161 Sat., July 10, 1943

Seznamimo se s fakti
o ruskem režimu

III.

In vendar to ne ovira ameriških komunistov, da ne bi denuncirali kot "poskus zabiti zagodo med zaveznike," ali "uslugo Hitlerju," ali celo kot "fašizem," vsako besedo, ki jo spregovori kak Amerikanec v poštenu kritiki o življenju pod rusko diktaturo. Prav tako bodo denuncirali tudi ta članek in časopis, ki ga tiska.

Toda edina baza za trajno sodelovanje med tema dvema velikima državama je mogoča samo tedaj, če si povemo iz oči v oči, kar imamo na srcu. Tega ne bomo dosegli, ako bodo Rusi napadali našo demokracijo, ali pa če bomo enostavno in pohleвно izjavili, kot je podpredsednik Wallace nedavno, da "Rusije ne smemo pregoljufati." Kakor če bi morali v sramoti povešati glave in ponižno molčati, ko zastoj pošiljamo orožje in potrebščine po vsem svetu onim, ki se bore za principe civiliziranega življenja.

Ta logika, ki je spravila naše levičarje v stanje oproščevalnega zadržanja napram Rusiji, se jasno zrcali po bivšem ambasadorju Joseph Daviesu. Mr. Davis je bil v Rusiji v času notoričnih obravnav v Moskvi, tekem katerih so prvotni voditelji boljševiške stranke "izpovedali," da so kovali izdajo s tajnimi agenti (Nemčije in Japonske, ali Francije in Anglije, kakor je bila trenutna zunanja politika Stalina). Tista misteriozna priznanja, so bila samo pesek v oči javnosti, a za kulisami je bila pa krvava Stalina čistika proti svojim kritikom. Ko je bil v Moskvi, je Mr. Davies ves v grozi poročal našemu državnemu oddelku:

"Teror tukaj je grozen fakt. Strah sega in išče prav v vse sloje. Nobena hiša, najsi je še tako preprosta, ni brez neprestanega trepeta in strahu pred nočnim obiskom tajne policije... Kadar kako osebo odpeljejo, se ničesar ne izve o njej cele mesece, in v mnogih slučajih — nikdar več."

Ves v grozi je Mr. Davies opisal tiste obravnave v pisnu, ki je bilo priobčeno 26. januarja 1937 v New York Timesu: "Ako bi bili kdaj zaželjivi principi anglo-saksonskih sodišč za varstvo obtoženih, za pravico zagovora, za pravico pričanja proti samemu sebi, potem bi bili zaželjivi pri teh obravnavah."

Nobenega pametnega vzroka ni, zakaj bi Hitlerjev napad na Rusijo, ali heroični odpor Rusije omajal Mr. Daviesov ponos v anglo-saksonske institucije. Vendar je fakt, da zdaj priporoča take obravnave ter barbarsko in nečloveško klanje proti-totalitarcev.

Ko so Warner bratje napravili iz Mr. Daviesove knjige "Misija v Moskvo" filmsko sliko, sta bila najeta Erskine Caldwell in Jay Leyda, da sta jo predelala. V film je bila dana vsa tekoča komunistična propaganda, ki pobija ne samo zgodovinska fakta, ampak tudi popolnoma spremeni vsebino Mr. Daviesove knjige. Ako bi bila ta slika napravljena v Moskvi, ali v uradu ameriške komunistične stranke, bi ne mogla biti boljše orodje za inozemsko propagando. V sliki predstavljajo prav to, kar hoče sovjetska vlada od ameriškega naroda, da verjame. In vendar nam je bila podana, kot bi imela sankcijo naše lastne vlade, ker v sliki nastopi igralec, ki predstavlja predsednika Roosevelta in s tem, da ob začetku pokaže, kako je film potegnenj z Mr. Daviesovo knjigo iz diplomatske aktivke Zed. držav.

John Dewey, v Ameriki najbolj znan vzgojitelj in filozof ter Suzana LaFollette, bivša urednica od "The Freeman," sta na 9. maja napisala v New York Timesu dolgo izjavo, v kateri sta citirala podrobnosti potvorbe in sliki:

"Film 'Misija v Moskvo' je prvi slučaj v naši deželi totalitarne propagande, ki potvarja zgodovino s tem, da prezira fakta ali si jih izmišlja in katere efekt na publiko more biti samo konfuzen. V vsem filmu se poskuša predstaviti sovjetsko diktaturo kot napredno demokracijo. Film je protiangliški, protikongresu in protidemokratski in protiresnični."

To je tisti film, o katerem se baha komunistični "Daily Worker," da so Warner bratje potrošili \$500,000, da ga oglašajo po deželi, kar je \$200,000 več, s ponosom naglašajo komunistično glasilo, kot so še kdaj potrošili za katerikoli ameriški film.

Človek ne more zapopasti, da bi hoteli ameriški državni uradniki in javni šampijoni demokracije pobeliti ali prezreti justične umore, masne deportacije, s katerimi se je sovjetski totalitarizem ustalil in ohranil.

Demokracija je prva in glavna pot življenja, kot nas predsednik Roosevelt neprestano opominja. Ako izdajemo knjige in izdelujemo filme, v katerih povečujemo totalitarne tiranije, potem zadamo s tem največji udarec temu našemu načinu življenja — demokraciji.

Samo dvojje imamo na izbiri: ali verjamemo v demokracijo in v to, za kar se borimo, ali pa ne verjamemo in je ni. Medtem, ko dajemo naši fantje življenje na tujih frontah za demokracijo, gotovo ni čas za nas, da bi razširjali totalitarizem na domači fronti.

(Dalje prihodnjic.)

BESEDA IZ NARODA

Društvo Kranj

Vsem članom in članicam Samostojnega podpornega društva Kranj se tem potom naznanja, da se vrši redna seja našega društva 14. julija ob pol osmih zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Prošeni ste vsi, da se te seje udeležite v čim večjem številu, kajti na seji bodo prečitani trimesečni računi in izvoliti bomo morali novega zapisnikarja, ker je naš dosedanji zapisnikar brat Stanley Kalan odšel v službo Strica Sama.

Odbor.

Prav lušno je res na
deželi...

Tako nekako pojo "trije mušketirji" tam pri naših prijaznih in gostoljubnih farmarjih v Madisonu. Malo po nesreči in malo pa namenoma sem bil zapeljal z mojim kolesom tja v tiste kraje. Najprej sem obiskal Klausovega Franceta, bivšega gostilničarja z Addison Rd. Sedaj prav pridno gospodari na svoji lepi farmi. Z njim sva se odpeljala pogledat na sosednjo slovenko farmo k Košičku. Tam sva videla, ko so ravno škrofilili trto, da uničijo tiste sitne živalice, ki jim diši sladka vinska trta. Pa ti jo pogrunta brihtna Francetova glava in pravi: "Kaj praviš ti, ko bi se dalo Hitlerja in pa tiste 'rumenjake' tam na Pacificu takole poškrifit in hitro uničiti, pa bi se ne bilo treba našim fantom pretepat tam v tujini." Ne bi bilo napačno, sem si mislil.

Strojnov Jerry je prav pridno priganjal svojega pramčka, s katerim sta okopavala krompir. Rekel je, da je malo premokro, pa bo že za silo. Včasih je premokro, včasih presušeno, no kedar naj pa človek potem dela. Ker sta pa Strojnov va oba zelo prijazna, zato imata tudi vedno dovolj obiskovalcev. Tam sem videl "tri mušketirje" (John, Rudy in John). To so vam fantje in tudi zabavo imajo dovolj. Pevec so vsi trije in če pa jim petje ne re, pa ti eden vzame harmoniko v roke, je pa muzika mesto petja.

Oni dan je Strojnov Jerry rekel, da bodo čebele rojile in se je ogledoval po drevju, kje neki je roj. Mesto roja pa zagleda na drevesa veliko kačo. Takoj je bil John pripravljen s svojo puško in je pomagal kači na drugi svet. John je rekel, da je na oba očesa zamajal, ko je sprožil petelina in da je kačo zadel naravnost v glavo. Malo sem ga postrani pogledal, pa brž pove Rudy, da je on igral na harmoniko in drugi John pa pel in to je bilo kakšno tako omamlilo, da se je sama zaletela v Johnove krogle in zato jo je doletela tudi tako nesrečna smrt.

Ker pa ti naši fantje ljubijo izpremembo, se pa odpeljejo sedaj k enemu in zopet k drugemu slovenskemu farmarju na obisk. Tako smo se bili zopet sestali pri našem Žerulenu Tonetu Debevcu, kjer smo jih zopet en par vrezali, da je kar odmevalo od gozda. Da so pa grla za petje primerno namazana, imajo pa naši farmarji to lepo navado, da imajo pri roki vedno kaj tiste dobre "studenčine," ki je navadno rdeče barve in jako primerna za mazanje suhih rli. Ti naši "urlaubarji" se tako imenitno počutijo, da bi jim človek skoraj zavidal. Seveda Tonetu Debevcu se pa tudi dobro zdi, ko fantje tako imenitno zapojejo, kajti vselej, kadar je taka družba, tudi Tone rad odpre svoje

registre v grlu, kakor je bila to že lepa navada v Žirovnici

Kakor sem razumel te "urlaubarje," da ni prav gotovo, da bi se v doglednem času vrnili v Cleveland. No, pa kdo bi jim pa tudi zameril, če se jim ne vidi priti nazaj v zakajene tovarne, ko je pa v resnici tako lušno na deželi... Pa še drugič kaj. F.T.

Čestitke k 50 letnici
poroke

Josip in Julija Papež

Bilo je 10. julija, ko sta 21 letni mladenič Josip Papež in 16 letna dekle Julija Kruks stopila v češki cerkvi Marije Lurške na 55. cesti in Broadway prvič pred oltar in sta si obljubila zakonsko zvestobo do smrti. Takratni češki gospod Rev. Mihael Fundek je znal dobro slovensko in je mladina poročenca dal veliko dobrih naukov.

Priporočal mu je slovo in potrpljenje. Besede dobrega gospoda so ostale v sru takratnega ženina do visoke njegove starosti. Pisec teh vrstic je že nad 30 let sosed Papeževih, pa so sedaj še ni slišal ne preprirov ne tožb od njiju, dasiravno sta imela že veliko križev in težav v življenju. Vse sta voljno prenašala. Vse križe, katerih je bilo v petdesetih letih mnogo, sta izročila Bogu, v katerega imata zaupanje vse življenje.

Zlati ženin je bil rojen 22. februarja 1872 v vasi Brezov dol, fara Ambrus. Še ne 18 let star se je izselil v Ameriko in se nastanil v Clevelandu (v Newburghu), kjer stanuje ves čas. Njih dom je na 3589 E. 81 St. Delal je ves čas pridno in varčeval.

V tistih časih je imel gostilno na 3515 E. 81 St. sedaj že pokojni Frank Vrhunc. Ker v tistih časih ni bilo slovenskih deklet, je gostilničar Vrhunc vzel za dekle mlado Julijo Kruks, ki je poljske narodnosti. Mlada in razumna deklica se je med Slovenci udomačila in se kmalu priučila tudi slovenske govornice, kar sedaj prav gladko govori. Jožek pa mlad in korajžen je po prvem strahu, ko jo je ogovoril prišel do korajže in jo vprašal za roko. Dala mu je roko in srce in letos 10. julija bo poteklo 50 let, odkar srečno vozita zakonski voz, dasi je včasih težak, toda v vztrajni ljubezni v zaupanju v božjo pomoč, sta ga porinila v 50 letni klanec.

V nedeljo 11. julija pa bosta ob 8:45 v cerkvi sv. Lovrenca ponovila obljubo, katero sta dala drug drugemu pred 50 leti pred oltarjem. Zanimivo je tudi to, da takrat še ni bil imel nove maše sedanji zlatomašnik Rt. Rev. Msgr. Vitis Hribar in češki gospod ju je povabil na novo mašo rojaka in prvega slovenskega duhovnika v Clevelandu. Pač redek slučaj, da bi

bil kdo na novi maši, pa bi dočkal zlato poroko in takratni novomašnik pa bi bil zlatomašnik, kot je v tem slučaju.

Bog je obilno blagoslovil njih zakon, saj se jima je rodilo 11 otrok. Dva sta umrla v rani mladosti, sin Josip je bil ubit v prvi svetovni vojni. Mislino si lahko žalost skrbnega očeta in ljubeče matere, katerih sin počiva v tuji zemlji daleč proč od svoje domovine. Sin John je umrl ko je bil star 28 let in sin Louis pa je umrl, ko je bil star 20 let. En sin in tri hčere so poročeni in dve sta pa še doma, da delata kratek čas ljubljnim staršem.

Mr. Josip Papež je že 53 let v Newburghu. Prvotno je bil tudi ustanovnik prve slovenske fare v Clevelandu in sicer fare sv. Vida in ko se je pa začela akcija za ustanovitev nove fare, je bil med prvimi za faro sv. Lovrenca in prvi odbornik. Ko v naši naselbini še ni bilo ne društva in ne dvorane, je on skliceval rojake skupaj, da so ustanovili prvo društvo v naselbini — društvo sv. Alojzija, katero je sedaj prav dobro napreduje. Bil je tudi prvi predsednik tega društva. Ko še ni bilo jednotinih društev v naselbini, na St. Clairju pa so tedaj ustanovili društvo sv. Vida, pristopila sta oba in sta se danes oba člana.

Torej v nedeljo bo ob 8:45 zlata poroka Papeževih v cerkvi sv. Lovrenca. Vsi ste vabljeni, posebno pa so vabljeni farani iz fare Ambrus, da prisostvujete izvanrednemu dogodku — zlati poroki.

Vama zlatoporočenca pa izreklam najlepše čestitke. On, v katerega sta zaupala vse svoje življenje, naj vaju vodi še nadalje in varuje vsega hudega. In kadar pa pride božja poslanaka po vaju, naj bo vajina pot v pravo nebeško domovino lahka v družbi krilatih angelov. To vama želim jaz in to vama želi tudi vajini številni prijatelji.

J. Resnik.

Poročilo podr. št. 21 SANS
(newburško okrožje)

Spodaj so priobčena vsa imena društev in posameznih, kateri so prostovoljno darovali po zadnjem poročilu ter so sledeča.

Članski prispevek dr. Tabor št. 139 SNPJ \$12.80. Slovenski Narodni Dom v Newburgh \$10. Po \$5.00: samostojno društvo sv. Alojzija, dr. Sv. Lovrenca KSKJ 63; \$3.60 članski prispevek dr. Krasni Raj ABZ 160.

Nabiralki Mrs. Kic in Mrs. Stražar sta izročili na junijski seji \$37.50. Darovali so sledeči: \$5.00, Mrs. Theresa Rangus (Jerič) 81 St.; po \$3.00: John Rogel, Mary Jerič; po \$2.00: Josephine Lindič, Frances Perko, Mary Cesar, Louis Perko, John Kastelec; po \$1.00: Carolina Hočvar, Frank Hočvar, Theresa Lindič, Rose Prosen, Frances Jakolin, Pauline Zakrajšek, Joe Bohinc, Jacob Resnik, Helen Zupančič, Mary Snyder, Frank Perko, Frances Arko, Mary Matjašič, Angela Stražar, Apolonia Kic, vsi iz 81. ceste in Ana Kužnik iz 68 St.; 50 centov Clara Barle 81 St.

Mrs. Štepić in Miss Zupančič sta izročili \$28.00; darovali so sledeči: po \$2.00: Mr. in Mrs. Ant. Štepić, Mansfield, Mrs. Mauer 82nd St. Po \$1.00, Helen Zupančič 81 St., Mrs. Zaletal, Mrs. Šinkovic, Mrs. Mauer, Mrs. Glavic, Mrs. Zbrikovski, Mrs. Jančar, Mr. Lekan, Mrs. J. Bokar, Sr., Mrs. Peškar, Mrs. L. Shuster, Mrs. Škerl, Mrs. Tekaucic, Mr. Zrimšek, Mr. Globokar, Mrs. Novak, Mrs. Adler, Mrs. F. Sirk, Mr. Tomaž Mervar, Mrs. Turk, Mrs. G. Mauer, Mrs. Ed. Volčanšek, vsi iz 82 ceste. Po 50 centov Anton Sušnik, Mrs. Zajc, Mrs. Rožnik, Mrs. Kenik.

Frank Štemberger in J. Frankovič sta pri tajnici izročila \$13.00. Darovalci so sledeči, po \$2.00: Mr. in Mrs. F. Škerl, Turney Rd., Mr. in Mrs. Zrimšek, Sladden Ave., po \$1: Frank Štemberger, Rosewood; Joe Sercely, Plymouth; Joe Gulas, Jeffries; Sylvia Hazlett, Garfield Blvd.; Frank Shuster, Park Hgts.; Anton Turk, Adolph Huth iz 86 St., Antonia Kozar, Joe Simčič iz Elizabeth Ave.

Pri tajnici so darovali po \$1: Neimenovana iz Elizabeth, Mrs. Helen Mahne 33 St., Mrs. L. Kastelec, 86 St. V zadnjem poročilu, bi se maralo glasiti Peter Bukovec 78 St. ne pa Mrs. Bukavec. Prosim da se mi oprusti, ker Peter je še fest fant brez boljše polovice.

V mesecu junija je bilo skupnik dohodkov... \$117.90 Preostanek od maja v blagajni 13.02

Skupaj \$130.92

Izdano: Na glavni urad SANS poslano \$100.00

Naprava čeka in znamke .39

Skupaj \$100.39

V blagajni pri podružnici ostane \$30.53 Do sedaj smo poslali na glavni urad SANS \$300.00.

Pojasnilo: Gori označena imena prostovoljnih darov so ista, katera so bila izročena do 30. junija na seji ali na domu pri tajnici. Za plemenite darove se našim rojakom prav iz dna srca in z veliko hvaležnostjo zahvaljujem, v imenu ubogega naroda v domovini. Prišel bo čas (morda kmalu), ko bodo naši trpečji bratje in sestre on stran oceana, zvedeli za naše delo in sočustvovanje, za vsak najmanjši dar za njih osvoboditev in vašo rodno zemljo vam bodo iz dna srca hvaležni. Vsa imena darovalcev, nabiralcev in boriteljev bodo šla v zgodovinsko knjigo (arhiv) ter jih bodo čitali še naši bodoči rodovi s hvaležnostjo, da smo bili res usmiljeni požrtvovalni in zavedni — tu v novi domovini Ameriki, da smo na vse strani gledali in vse svoje moči napenjali in jih pomagali rešiti v največji zatiranosti.

Koncem julija in v avgustu vas bodo možje in žene (nabiralci) zopet posetili. Saj zanje je to delo tudi precej težavno, toda iz usmiljenja in zavednosti so pripravljene žrtvovati čas, delo in denar.

Torej daj brat, daj sestra, ne godrnjaj, če boš pomagal(a) z dolarjem, Ti bo sreča mila, da boš po drugi strani dobil dva.

Seja naše podružnice je v nedeljo 11. julija ob 3 popoldne v SND na 80 cesti. Pridite v obilem številu, da se prepričate, kako se deluje. Seje so prav kratke.

V imenu trpečih bratov in sester vas pozdravljam.

Helen Tomazic,
tajnica SANS št. 21.

Vabimo publiko
na ogled

Mi imamo moderno podjetje, kjer vlada blagodejen mir. Potrudili smo se, da nismo prezrli ničesar, kar dodaja k udobnosti in poslugu onim, ki jim strememo.

Cenili pa bomo nasvete ali kritiko naših sosedov. Pridite vsak čas, ogledajte si prostore in potem nam povejte, kaj mislite o njih. Naša vrata niso nikdar zaprta.

AUGUST F. SVETEK
POGREBNI ZAVOD
478 E. 152. St. IVanhoe 2016

Bolnišnica leta 1639

Najstarejša bolnišnica v Ameriki "Hotel lieu of Quebec" je bila ustanovljena leta 1639.

PASJI DNEVI

KRIŽKRAŽ

Pasji dnevi bodo kmalu nastopili, pa se bomo vsled vročine bolj potili, V pratkli pasji dni se več ker nahaja, za sedaj v Ljubljani Blaznik izdaja.

V pasji dobi se spodobi, da pišem, kaj posebnega o kužetih nahajam, saj bolj vdane vam živali, bolj zveste z vami hodi rad, vas spremlja kamor greste.

Če vesel je, zadovoljen z delo pom miga, liže roko ti, za druge se ne boji, ga, če pa dražiš ge, gotov si nje plače, ko v zahvalo te zagrabil bo po hlače.

Jagri dobre pse visoko vsi nijo, srne, zajce, jerebice jim podi puška poč — smola — mešal pa srnjaka psa pogodi je naš znani steklec Jaka.

Pes v življenju našem tudi vloga, je slučajev v pasjem smislu namreč mnogo, če zadel pri "bingo" bodeš to večjo, pravijo, ta človek ima "pasjo srečo."

Sicer pasjega mesa mi tu jemo, beremo in čujemo, pač do vemo, da se v krajih mnogih nudi prodaja, če si lačen — "hot dogs," ki nič ne laja.

Če komu svetuješ, da naj izpelje, ali naobratno, naj ne stopi, rečeš mu: "Previden bodi z lom, hojo, pazi pa, kam pes bo molil svojo."

Kdor s stvarjo je zadovolj, vsako, malo, ali da za nič se nekaj mu dalo, najden cent z veseljem v svoj strese: "Dober je, čeprav sam pes repu ga prinese."

AMBULANCA

Najnovejši, dasi ni najljubnejši voz, je ambulanca. Imenuje se tudi invalidni voz. Kadar ga je treba, se mora iti. Ako reče zdravnik: "Bolnišnico mora bolnik," tak vanredni voz, ki je samo za uporabo. Razdalja ne pomika veliko, več velja postrežba, je v takih slučajih nujno potrebna.

Naša firma ima za se mnogoletne preiskunje in se obrnita na nas zaupno čas.

A. GRDINA IN SINOVI
Tel.: Henderson 208

Sanje

Spisal Ksaver Meško.

"Ne še! Pojdimo naprej!"
"Ne še? A kdaj pozneje vendar? Kaj včasih nameravata z menoj? Bog pomagaj!"
"Stopi!"

Dvakrat mi resnično ni venel! Koncem mesta smo zavili na desno. Tik ob visokem obzidju starega gradu smo stopali ali bolje drsli dol proti Dravi. "Kaj pa še? In kaj hočeta podaj ob reki z menoj?" sem pomisljal s težkim srcem. V meni se mi je hipoma zgenilo, življenj je v njem trpek, neprijeten spomin.

Že mi je udarjalo na uho šumenje reke; glasneje in glasneje. Že se je razgrnila pred nami Drava—širok, gibčen sren prti, ki se je zibal, kakor bi bil na volju se ziblje tako pod dihom.

Prekoračili smo železnični most. Zatore so bile visoko dvignjene — kakor prosoje roke so se iztegovale v prazni zrak. A zrak se mi je, da nas ne bi prav zadrževalo, če bi tudi bile prele svetilnice. A so se potopile pod površino v mesečini, da se plameni videli, kakor bi bile popolnoma pojemali in ugašale.

Malo strani od postaje je bil dvakrat brod, sedaj je napet most čez reko, a precej v oddaljenosti nad mestom, kjer je prevažal brod. Naglo, s tihim upanjem v srcu sem se ozrl od svetlobe, ki sem pošiljal mimogrede na nje, na hišico brodarjeve hiše. Tih in pokojno je čepela na bregu. Spala je in spal je njen gospodar, okna so bila temna. Tik brega je ležal na valovih brod; zadel se mi je kakor veliki rak, ki se hoče pravkar izklopati na suho.

Goraj, na desni, so plavali čolni, daleč notri na šumeči vodi. Dolge brvi so segale s suhega brega do njih, ki pa so se zdele čudno tenke in šibke. Šušnalo je ob in pod mlino, a luč ni sijala naproti iz nobene od njih. Zdelo se mi je, da bi me opogumilo, če bi zadel vsaj svetlo, bečeče oko plavajočih hiš. Zaman sem čakal.

Nismo zavili ne na levo dol proti brodu — zaman sem upal, da ne na desno gor proti strugi, ki smo stopali—vse upanje me je zapustilo. Streslo me je. "Ali gremo v vodo? Ne bo prijetno! Me tako že hudo zebota!"

S strahom sem strmel na široko reko in na nasprotno, hrvatsko stran, temno in grozečo, češče pred menoj, vso obrabljeno z raketjem in mračnim jelševjem. Nemirno je utripalo srce.

"Stopi!" Postal sem tik pred strugo, kakor v zemljo vkovan. En sam korak še in pljusnil bi v valove. "To je vendarle dobro, da nisva v vodo ne gremo!" sem se s srcu vzdramil.

"Sem drži!" je zapovedal mi glas s klopom, stoječ tik pred menoj, da sem se dotikal hladnega, nekako rosnega plašča njegovega.

Visoko gor proti njemu sem se vzpenjal, utrujene roke s šteno, ki je bila že izredno velika in težka.

S hipnim sunkom je pretrgal nit tesno ob šteno. Streno mi je pustil na rokah.

Pomolil je sukanec tovarišu. Sam pa je stopil proti strugi, in se preden sem se zavedel, je bil onstran reke. Nisem si bil na jasnem, ali jo je prestopil z enim samim korakom, ali je v zraku spaval čez njo. Me tudi ni posebno zanimalo. Zanimala me je pa drobna nit, ki je bila

napeta čez in čez nad šumečo reko.

"Stopi gor in pojdi na ono stran."

Na smrt sem se ustrašil. "Ali po tem takem, drobnem in slabem sukanecu? Blazno početje! Ali ne bi bilo boljše, da zbudimo brodarja in nas prepelje?"

Žal, da sem vprašal in prosil le v mislih. Izpregovoriti od samega strahu tako nisem mogel.

"Kaj, ali misliš ali ne?"

Stopil sem na sukanec! In čudno, še dovolj trdno sem stal na njem. A ko sem se ozrl v deroč valove pod seboj, sem se vendar obotavljal.

"Ali boš?"

Pa sem šel! V glavi mi je sicer šumelo, kakor bi se že dravski valovi zgrinjali nad njo. A šel sem, bolje, nekako plaval sem po ti tenki in ozki cesti.

Kadarkoli sem videl v poznejših letih v cirkusih plesalce na vrveh in njih vratolomno hojo, sem se spominjal z nekim ponosom: "Jaz sem stopal po tenkem sukanecu tako varno, kakor ti po ti debeli vrvi, še bolj krepko." Žal le, da je bilo v ponosni misli vselej primešano nekaj tihe groze, ki še ni izginila iz spomina.

Ko sem bil nekako sredi reke, se je nit nenadoma nevarno zazibala in se nekoliko povzela.

"Zdaj je konec! Jezus pomagaj!"

Zakričati sem hotel in roke razprostri, da bi se laže obdržal v ravnotežju. A iz ust ni bilo glasu, roke pa mi je vezala štrana, ki se je nisem mogel iznebiti in osteti.

A že se je nit spet nategnila in napela. Krepko sem stopal po njej.

"Ali sta nalašč popustila?" sem pomisljal, in lahka jeza se mi je dvigala v srcu. "Morda sta se hotela malo pošaliti z menoj ali me še bolj ostrašiti. Lepo to ni bilo od njiju. Resnično, bolj prijetno jet bilo, ko sva se s Petrom lepo na obširnem brodu peljala čez reko."

A že sem bil na hrvatski strani.

Komaj sem stopil na trdna tla in sem si z globokim vzdihom olajšal srce, je stal že tudi drugi duh ob meni. Tudi pri tem nisem videl in vedel, kako je prišel čez. Menda tudi z enim samim korakom.

"Naprej!"

Tiho smo stopali nekaj časa med jelšami, ličjem in bičevjem. Čudil sem se, kako da grmovje duhov nič ne zadržuje, a tudi ne čuti, da stopata mimo in čezenj. Ker noben list se ni zgenil. Le če sem se jaz zadel ob vrh grma ali vej, so se vsule rosne kaplje kakor blesteči biseri na zemljo.

Jelševje in bičevje je ponehalo, pričelo se je polje. Kamor je plulo oko, kakor daleč je segal pogled, vsepovsodi sama koruza. Stala je tiho in mirno na polju, ravnem kakor miza. Ali tudi spi in sanja? Ali je tudi začarana v okamenelost, v stoletno mrtvaško spanje?

Bil bi lep pogled po tem širnem, mirnem polju, kopajočem se v čisti, beli mesečini, ko srce ne bi bilo tako nemirno. Trpek spomin ga je vznemirjal in težil.

"Ali poznaš ta kraj?" me je vprašal spremljevalec s klopom z napol tihim, skoro žalostnim glasom.

Molče sem prikimal.

Pokimal je tudi on. Pomolčal je, nekako pogreznil se sam v sebe in v svoje misli. Molče je strmel nekaj časa čez polje.

"In se spominjaš?"

(Dalje prihodnjic)

Smrt slikarja Jakopiča

New York, junija (JIC) — Nedavno smo prinesli vest, da je 21. aprila t. l. umrl v Ljubljani največji sodobni slovenski slikar, Rihard Jakopič. Iz "Slovenskega Biografskega Leksikona" navajamo naslednje podatke iz življenja tega znamenitega slovenskega umetnika:

Rihard Jakopič je bil rojen dne 12. aprila leta 1869 v Ljubljani: njegov oče je bil premožen trgovec z deželnimi pridelki. Rihard, najmlajši izmed osmih otrok, je obiskoval ljudsko šolo na Grabnu in ljubljansko realko, iz katere je izstopil kot šestošolec.

Jeseni 1887 se je po uspešnem sprejemnem izpitu vpisal na dunajsko akademijo, a je isto leto nevarno zbolel in se vrnil domov. Jeseni 1888 je nanovo vstopil v dunajsko akademijo, prestopil po 2 semestrih teoretične izpite in nato odšel jeseni 1889 za 2 semestra na monakovsko akademijo. L. 1890 je vstopil v Ažbetovo slikarsko šolo, ki se je tedaj ustanovila v Monakovem, jo redno obiskoval nekako 2 leti, nato pa do 1900 večinoma pozimi, medtem ko je v poletnih mesecih slikal doma na deželi.

Od 1900 je živel v Ljubljani, sodeloval tu (1900) pri ustanovitvi Slovenskega umetniškega društva, kateremu je bil nekaj časa tudi tajnik, in pri organizaciji prve slov. umet. razstave. Medtem je z M. Jamom slikal v Stranski vasi pri Dobrovi in odšel z njim spomladi 1901 za več mesecev slikat v Čemahovce na Hrv., se nato vrnil v Ljubljano in sodeloval tu pri II. slov. umetn. razstavi (1902). Po njej se je 1902 preselil v Škofjo Loko (kjer je stanoval najprej v Puštalskem gradu, potem v mestu), odšel jeseni 1903 v Prago nadaljevat študije in stopil v Hynaisovo šolo, v kateri je ostal en semester. Spomladi 1904 se je odšel na Dunaj dogovarjat z Mitelkejem o razstavi slov. impresionistov, ki jo je nato tamkaj z Bernekerjem, Groharjem in Žmitkom priredil (1904), potem ko je ustanovil slovenski umetniški klub "Sava" (prim. čl. Grohar). Z Dunaja je prišel zopet v Šk. Loko, še istega leta odpotoval v Beograd kot prireditelj slovenskega oddelka I. jugosl. umetn. razstave in se povrnil v Škofjo Loko (1904) poročil z Ano Czerny ter slikal (kakor ob istem času Sternem in Grohar) v loški dolini. Leta 1904 je odpoval kot delegat ("Save" na avstrijsko razstavo v London, a se potoma v Koelnu ponesrečil in se iz ondotne bolnice vrnil preko Pariza, kjer je ostal nekako teden dni, v Šk. Loko, kjer je živel do 1906, ko se je za stalno naselil v Ljubljani (Emonska cesta 2, sedaj Turjaški trg 2). Tu je z M. Sternem leta 1907 ustanovil risarsko in slikarsko šolo, ki jo je tudi po Sternovem odstopu vodil do leta 1914.

S težkimi gmotnimi žrtvami je, ko se javne oblasti niso hotelo odzvati njegovi želji, sezidal razstavni paviljon ("Jakopičev paviljon" v Tivoliju), ga odprl 1909 s III. slov. umetn. razstavo, a ga prodal leta 1923 mestni občini ljubljanski, v katero imenu ga sedaj upravlja Narodna galerija. Živi v Ljubljani.

Jakopič se je kot otrok po lastnem nagibu mnogo ukvarjal z risanjem, a v 1. in 2. razr. realke pod prof. Czerovskim ni dosegel šolskih uspehov; ko je v 3. razr. prevzel vodstvo risarskega pouka Fr. Globočnik, ki ga je spodbujal k delu in mu ostal učitelj do konca srednješolskih študij, je bil Jakopič kmalu med "odličnimi" risarji. Tedaj je poskušal še samostojno slikati, tudi krajino (Mestni

log, Krim).

V Ažbetovi delavnici je bolj kot učitelj pouk vplivala na mladega slikarja prostost pri delu, množina modelov in družba součencev. Že iz srednješolskih poskusov v njem latentni dopor proti šolskim predpisom in atelerskim konvencijam, ki v naravi niso bile uteleljene, ga je napotilo, da je v Monakovem slikal s F. Veselom zlasti barvne in svetlobne studije na prostem z namenom, da upodobi naravo tako, kakršna se vidi. Tako se je, še preden je bil impresionizem kot slikarski program znan, v nemal za impresionistične smotre, in ko je pozneje na neki monakovski razstavi videl dela Moneta, Sisleya in Pissarra, so se mu zdeli sorodni lastnim težnjam. Že pri prvih svojih slikah iz monakovske dobe je skušal izraziti mnogoličnost v barvnosti pojavov ob raznih obsevljivih ter izločil absolutno črno in belo barvo kot (v naravi) nemogočo, kar je monakovska ocena pri ondotni razstavi njegovih del 1892 (v Kunstvereinu; Portret, lastne matere, Stara žena, Krajina) označila kot novost v modernem slikarstvu.

Jakopičovo slikarsko delo je zelo obširno, a težko pregledno, ker je mnogo svojih slik preslikal in je večina od njih razstresena pri raznih lastnikih. V njegovem umetniškem razvoju ni ostrih zarez, vendar pa je mogoče njegovo delo razčleniti v tri stilne periode:

a) stil naturalističnega impresionizma.
b) stil realističnega impresionizma.
c) stil barvnega impresionizma.

O početkih Jakopičevega slikarskega dela, je bilo v slovenski javnosti malo uveljavljanja njegove težnje, kritika je deloma ostro obsodila njegovo "monstrozno modernost." Na drugi razstavi v Ljubljani 1. 1902 se ni prodala niti ena slika več, in ocene so bile splošno neugodne. Odločilnega pomena za poznejše boljše razmerje javnosti do impresionistov je bil zagovor nove umetnosti po Ivanu Cankarju, po Ivanu Prijatelju, zlasti pa uspeh razstav na Dunaju in v Beogradu. Odtlej se je splošna nenaklonjenost spreminjala v občudovanje in umetnostna poročila so čedalje bolj označevala Jakopiča kot velikega mojstra impresionizma in vodnika tedanje umetniške generacije.

Jakopič je razven z lastnim umetniškim delom tudi drugače bistveno posegel v slovensko umetnostno kulturo. Z lastnim paviljonom je ustanovil prvo središče naše umetnosti, utemeljil kontinuiteto javnih razstav in ustvaril prvo stalno vez med slovenskim občinstvom in umetnostjo. Jakopič je priredil leta 1910 prvo zgodovinsko razstavo slovenskega slikarstva. S polno zavestjo o nacionalni važnosti svojega prizadevanja, je sodeloval pri oblikovanju slovenskega značaja moderno umetnosti:

"Za nas je samo ena pot — otrešimo se tujega vpliva... Ne bomo oskrbniki, hlapeci tujega bogastva, ampak postanimo gospodarji svojega, četudi skromnega posestva."

Iz raznih naselbin

Milwaukee. — Dne 27. junija je neznozna vročina umorila 61 let. Rojen je bil v Škocjanu na Dolenjskem, bil je samski in v Ameriki je živel 31 let. Ni bil član nobenega podpornega društva. — Dne 22. junija je umrla Elizabeta Cesar, stara 57 let in rojena nekje na Koroškem. V Ameriki je bila 36 let in tukaj zapuša moža, štiri sinove, dve hčeri in brata.

DELO DOBIJO

TOVARNISKO DELO
100% OBRAMBNO DELO
predznanje ni potrebno
Plača od ure in overtime
Ako ste zdaj zaposleni v važni industriji, morate dobiti izpustnico, da ste na razpoloženju.
THE DRAPER MFG. CO.
E. 91. St. and Crane
1 blok južno od Union Ave.
(163)

ŽENSKÉ MOSKI

za
važno industrijo
Splošna tovarniška dela
Sihti se menjajo; nič ob nedeljah
Plača od ure
ARCRODS CORP.
4437 E. 49. MI-8790
Južno od Harvard Ave.
Zglasite v delovnik
10 dop. do 5 pop.
(165)

ŽENSKA SE SPREJME

Za splošna hišna opravila;
starost med 25 in 50 leti; dobra plača za pravo osebo. Pridite ali pokličite
BEROS STUDIO
6116 St. Clair Ave.
Tel. EN 0670. (161)

Skladiščniki in težaki
vojno delo
Dobra plača od ure.
6 dni na teden, nič ob nedeljah.
Čisti, prijetni delavski pogoji.
Eaton Manufacturing Co.
E. 65th & Central
(161)

Delo dobi ženska
Išče se žena ali dekle nad 20 let stara za delo v restavraciji od 11. dopoldne do 8. zvečer. Zglasite se pr Paulichu, 5238 St. Clair Ave. (162)

MALI OGLASI

Lastnik prodaja
Dve enodružinski hiši na enem lotu; garaža; lot 40x166. Parna gorkota. Nahaja se na 5711 Luther Ave. Henderson 1015. (163)

Hiša poceni
Poceni se prodaja dvodružinska hiša, 10 sob, blizu cerkve in šole na 837 Alhambra Rd. Vprašajte po 8 uri zvečer, ali pokličite KEnmore 1470. (163)

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša 8 sob, vse ugodnosti in potrebščine. Zraven pokrit fundament z vsemi potrebščinami za drugo hišo. Cena je \$5,800. Za naslov izveste v uradu tega lista. (July 10, 13, 15)

POZOR GOSPODARJI HIŠ!
Kadar potrebujete vašo streha popravila, kritja z asfaltom ali škrljo, popravilo žlebov ali novih, se z vso zanesljivostjo obrnite do nas, ki smo že nad 30 let v tem podjetju in dobro poznamo tudi mnogim Slovincem. Plačate lahko prav na lahke obroke.
The Elaborated Roofing Co.
MEIrose 0033 6115 LORAIN AVE. Garfield 2434
Kadar pokličete, vprašajte za MR. A. LOZICH

Zopet dospela pošiljka vedno cvetočih

VRTNIC
"Hybrid Teas" iz Ohio
Cena 10 za \$1.00
posebno velike 10 za \$2.00

Dobili smo jih od ene največjih cvetličaren v severni Ohio, ki jih je žrtvoval, da napravi prostor za vrt zmag. Vsak omet vsebuje 10 velikih sadik, najboljših vrst in z najfinjšimi koreniki; morate jih videti, da jih boste cenili. Pri nas dobite polno zalogo nasadov.

Telefonska ali pisarna naročila točno izvršena. Za naročila po pošti prilozite 30 centov za vsakih 10 vrtnic za poštino in zavijanje.

Andrew C. Booth, Inc. Nurseries
10200 Carnegie Ave.
CEDar 8548-9641
ODPRTO ZVEČER IN V NEDELJO

Ustavite tisto srbečico

BRAXON PASTE
je koristno zdravilo za atletične noge, brivno srbečico, lišaje in druge manjše kožne srbečice. Da takojšnjo pomoč za srbečo kožo. Brez duha, brezmadežno in ne zahteva nobenih obvez. Pošljite en dolar na **BRAXON CO., Dept. D.** 322 So. Clair St., Chicago, Ill. in mi vam pošljemo to, poštine prosto. Povrnitev denarja jamčeno.

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLIČITE
A. J. Budnick & CO.
PLUMBING & HEATING
6631 St. Clair Ave.
Bus. Tel. Henderson 3289
Residence Ivanhoe 1889

FRANK KLEMENCIC
1051 ADDISON ROAD
Barvar in dekorator
Henderson 7757

Mi popravimo fenderje, ogrode in prebarvamo, da bo avto izgledal kot nov.

Superior Body & Paint Co.
6605 St. Clair Ave. EN 1633
FRANK CVELBAR, lastnik

Naprodaj
3 hiše po eno družino vsaka, v okolici E. 55. ceste. Cena je \$10,000.
Za 15 družin, zidana, Addison Rd., severno od Superior; prinaša \$490 na mesec najemnine.
Na 1116 E. 78. St. dve hiši, vsaka za 1 družino, ena je prazna; napravite ponudbo.
Za 4 družine zidana na E. 146. St. in Lake Shore Blvd., cena \$12,000.

J. Tisovic
1366 Marquette Rd.
blizu St. Clair in E. 55. St.
(161)

Sobo išče
Jožef Berčan iz Drage pri Višnji gori, po domače Matija ali Matišev Jože, išče sobo pri znanih, prijateljih ali sorodnikih. Pred leti je bil pri Tony Zaviršku na St. Clair in 33. cesti. Prej delal pri Sheets Elevator na Broadway, zdaj dela pri Collinwood Shale Supply Co. Kdor ima kaj primernega, naj sporoči na 723 E. 160. St. (162)

Rad bi kupil
Hišo za 1 al 2 družini, ali malo farmo. Plačamo v gotovini. Pokličite ali pišite na Andrew Ruzick, 6704 St. Clair Ave. Cleveland, 3, O. KE-4963. (161)

Spalno sobo
iščem spalno sobo za moškega; med 60. in 72. St. Pokličite Ex 1251. (161)

THE BIG LITTLE MISTAKE

(Continued from Page 4)
ery such case, the victims had to leave their belongings, their money, their cattle, and everything else behind. They were allowed to take with them only a few articles of clothing. But to make the lot of these unfortunates still more miserable, wives were separated from husbands, children from their parents, boys from girls, etc. The extermination of the Slovene nation is in full swing. The suffering of these people defies the imagination, and is beyond description. It is hell at its worst.

And now the Slovene nation, after a thousand years of slavery and serfdom, suffering and fighting, is being slaughtered, scattered, and exterminated, paying for the mistakes of statesmen and peacemakers of past fame and glory. Will the present-day crop of statesmen know better, and be more careful, more fair-minded and just, but less politically expedient, and be able to avoid such "little" mistakes as was the "Slovenian mistake" of Versailles? Let us hope and fervently pray that they will.

ARMY NEWS

Continued from Page 4

rying Sqd., Army Air Field, Long Beach, Calif.

Sailor Eddie Verbie, serving with the Coast Guard in Cleveland wishes to thank publicly the members of the Catholic Youth Organization of St. Vitus for the gift which he received.

A letter to Mr. and Mrs. Matt Modie of 1146 E. 76 St., from General Major G. C. Brant, of the U. S. Army of Randolph Field, Texas, informs them that they may be proud of their son, Michael, who passed all the tests to become an Aviation Cadet, and who may eventually become a pilot.

Pfc. Frank Sorn, son of Mr. and Mrs. Martin Sorn of 6034 St. Clair Ave., graduated from Trux Field, Wis., as radio mechanic. Congratulations!

Cpl. Albin J. Dolence, son of Mr. and Mrs. Joseph Dolence, 1131 E. 63 St., is home on a ten day furlough. His army address is: Cpl. Albin J. Dolence, Co. "G," 43 A. B. AFO 262, Camp Campbell, Ky. His brother Frank was recently promoted to Corporal, and his address is: Cpl. Frank J. Dolence, Student Sqdn. III, L.V.A.A.F. Class 32-31, Las Vegas, Nevada. A third brother is in Louisiana and his address is: Pfc. John J. Dolence, Medical Detach., Station Hospital, Camp Claiborne, La.

On a ten day furlough is Pfc. Stanley F. Uetich, son of Mr. and Mrs. John Uetich of 1131 E. 76 St. Stanley is a Marine serving at Turner Field, Quantico, Va.

Mr. and Mrs. Frank Matiasic of 1162 Addison Rd., received the newest address of their son, Ray, as follows: Cpl. Raymond A. Matiasic, U.S.M.C., 18th Replacement Bn., Fleet Post Office, San Francisco, Calif.

On July 4th, John Ohlak, son of Mrs. Mary Ohlak, 15220 Saranac Rd., left for the army. He was a pharmacist at City Hospital.

To the Navy departed John Robert Telich, son of Mr. and Mrs. Michael Telich of 64 E. 211 St., Euclid, O. He completed his schooling at the Euclid Shore High School with honors, specializing in music and baseball. His address is: A/S John Robert Telich, U. S. N. T. S. Co. 872, Great Lakes, Ill.

Returning to duty today is Pvt. Edmund A. Matiasic, son of Mr. and Mrs. Joseph Matiasic of 6805 Bonna Ave., after a ten day furlough. His army address is: Pvt. Edmund A. Matiasic, B.T.C. No. 5, A.A.F.T.O., 502 T. G. Squadron Kearns, Utah.

On June 23rd, John Urbas, of 15312 Holmes Ave., left for the Navy. He is stationed at Camp Perry, Va. His brother Anthony E. has been in the army five months and is stationed at Amarillo, Texas.

Returning Monday to Fort Lewis, Washington, is Cpl. Albert Volk, who came home on furlough to see his mother at 702 E. 160 St. His army address is: Cpl. Albert Volk, 530 Quartermaster Salvage and Repair Co., Ft. Lewis, Wash.

Greetings from Arlington, Va., are sent by Cpl. Pauline Shubel, who is with the Women's Marine Corps. Her address is: Cpl. Pauline Shubel, Rm. D 111, Louisiana Hall, Arlington Farms, Arlington, Va.

A furlough of 15 days was granted to Cpl. Louis J. Sraj, son of Mr. and Mrs. Frank Sraj of 3808 E. 80 St. Friends can visit him at 3515 E. 88 St.

DEDICATED TO THE YOUNG
AMERICAN SLOVENES

The American Home

DEADLINE FOR ALL COPY
WEDNESDAY NIGHT

NEWBURGH NEWS

News???

Tonight's the night I usually write my "Newburgh News." Once again I sit here in the stillness of the evening, as I always do when sending my familiar lines your way. Yet, tonight my mind seems disturbed and my fingers numbly dance across the keys of my typewriter.

Well, It's Like This:

I have just returned from the theatre, where I witnessed one of the most talked about pictures of the year "Bombardiers." True, it was only a picture—yet it seemed to have meant something more than "just a picture." Thrilling at the action unfolding on the screen before my eyes, I found myself not seeing Randy Scott or Pat O'Brien, the actors, but seeing that friend of mine that lives down the street, Johnny next door who just wrote a letter in which he tells he received his wings, Stanley from up the hill who writes he just took his first parachute jump (and what a thrill), and I kept seeing millions of other Johnnys and Stanleys who are out there right now, piloting ships, bombing the enemy, sailing the seas and waging battles on the many different lands of this earth. I tried to banish the thought—but it clung to my mind. Courage, conquered fear, comradeship and loyalty were the theme topics of this drama, and each topic seemed to apply to one or other of our own boys, who are right in the fight. Maybe that is why I kept thinking of the kid down the street and of Stanley and of Johnny and of the many others. Yes, I left the Theatre trying to forget—while trying to concentrate on my Newburgh News which was due the next morning. But to no avail! Even as I sit here I keep seeing those boys in action and I seem to hear the horrible sounds that can only be heard on a field of battle. Yes, somewhere tonight, someone you or I know is facing the enemy, and he's facing him with his chin up because he must feel, that somewhere tonight, back home, someone is thinking of him.

There was a scene in the picture—a scene that should not be forgotten—for someday it may happen that you or I may take part in a similar scene. It was the scene where Randy Scott, depicting the role of a wounded pilot shot down on Japanese soil, riddled with bullets, grasps in his hands a letter—a letter written to him by a friend. His eyes intent on this letter, with a smile flashing across his blood stained face—he falls—dead!

They Crave Mail:

It is possible that we do not realize how much a line or two from a friend back home means to one of those boys who have gone away. Maybe the letter you write today will be "his" last. Maybe it'll reach him on a day when all of his efforts seem in vain and when he happens to be one of the loneliest men on the face of the earth, or maybe it'll make him smile and forget! But MAYBE it won't reach him at all, because "you" couldn't find the time to write! Every boy craves mail—so why not WRITE THAT LETTER TODAY! Remember—it may be his last.

That's That:

Fifteen minutes have al-

ready fled into eternity, while I pounded away on the typewriter, and while in turn the keys pounded out my thoughts. Probably it would be a good policy for me, not to go to the movies on the night my News is due. Nevertheless, I find that I'm still in the mood to bring a little news your way, regardless. So, may I present a few:

Newsy Tidbits:

The past week-end and the holiday season found "our boys in khaki" at home—Ralph Hovecar seeing all of his old pals once again, Louis Hovecar of Iceland surprising many of his classmates and friends by his appearance here in the Burgh after such a long absence—Cy Lekan spending most of his time with his pal Tubbs Zalel who will soon be joining him—and Eddie Mulh, still the same as ever, greeting friends at his home. Having "gobs" of fun around the home town we came across Billy Turk, our merchant marine, and seaman Frank Hovecar of Reno. Rumors have it that "Mooney" Turk is planning a future with the Navy—to which we say "Bravo!" Celebrating at the dear familiar "Golden Goose" I found many Newburghers gathered together to bid farewell to Vic Kuznik who will leave for the armed forces in the very near future. While there, I also joined in the fun with the three "K" sisters, brushed shoulders with Tony Kocianic and Mary Loeckner, chatted with Pvt. Cy Lekan and Theresa Jeric, harmonized a few folk songs with Jerry Kerzic and Leo Kuznik, and danced practically all evening to those good Slovenian polkas that were heard throughout the evening! Horseback riding attracts Mae Grden and Dot Slak quite often and from reports we can well say they really enjoy it! This sport seemingly is also a favorite pastime of "our Sunshine Girls" so we see! Sophie Modic posted greetings from Virginia, while Rose Lekan and Agnes Russ, greeted us from Cincinnati where they were visiting their brothers, the Rev. Joseph Lekan and the Rev. Gabriel Russ. From Marquette, Michigan, we accepted greetings from the Rev. Julius Slapsak and the Rev. Louis Baznik, who were attending the festivities there in honor of the honored Slovene Bishop Baraga. Spending a few days in our midst we find the Rev. Martin Stepanich OFM, friend of Father Baznik, who is once again with us after a well-deserved rest. Father Lou assures all of his pals an answer in the very near future! Senior Sodalists are anxiously awaiting the forthcoming outing scheduled for July 18 while members of the Dramatic Club are busy making plans for a picnic on first of August! Greeted many of ours at the great "Festival of Freedom" Monday night in the stadium and had one grand time getting home thru the crowd. Overheard Helen Zupancic planning her trip west and heard from many of our "Richman girls" who vacationed during the past week. Decided that these tidbits will simply have to suffice until next week when I hope to be back with a smile—and of course, with more news, too!

Cheerio! The Shadow

Neighborhood Block Plan

On Tuesday evening, July 13, 1943, at 8:00 o'clock, Mrs. Anne Rehor will formally introduce the Block Plan to this neighborhood at a mass meeting in Norwood Branch Auditorium, 6315 Superior Avenue. Mrs. Rehor is head of the group organizing this plan in Greater Cleveland.

Already functioning actively in some of the suburbs, this arm of Civilian Defense cooperates with the Air Raid Precaution Corps to complete the war effort on the home front.

If it is released in time, the new Block Plan film will be shown.

Every member of the community is urged to come and hear about this plan first hand.

LAKE SHORE POST NEWS
AMERICAN LEGION
BY JOHN WENZEL, JR.

SEND OLD RECORDS TO WORK; FIGHTING MEN NEED THEM

The American Legion and its Auxiliary launched their second nation-wide collection campaign for old phonograph records on July 3, which will conclude on July 30. Soldiers from the various fighting ranks and fronts now in the hospitals recovering from battle wounds received in this global war are doing their bit to make this drive successful. Letters are being received at national headquarters every day from these men telling graphic stories, of the general want and need of music and records by the men in far off stations. The letters surely portray the need of this drive. The appeal cannot be disregarded. Now the people on the home front surely will want to help this beneficial cause along with a good spirit as is theirs in their great task of safeguarding us all. Many of you have broken or worn out dust-collecting records, in the attic or basement, or perhaps some that you have not heard in years, and probably may never play again. So the next time you go to the movies to relax, take these space wasting discs to your neighborhood theatre and dispose of them there.

150 of these movie houses will be glad to receive them and your relaxation will surely be doubly comforted. The first old records drive conducted by the American Legion during August and September 1942 netted approximately 11,000,000 old discs, the income from this scrap making possible the purchase of 370,000 new records for distribution. Requests from the armed services for new records however, totalled 3,823,797, or more than ten times the number available.

Let's get enough of these old discs, and beat the old record.

WEDDING BELLS

Last Saturday's wedding ceremony at St. Christine's Church united Miss Mary J. Smaltz, daughter of Mr. and Mrs. Frank Smaltz of 21481 Nauman Ave. and Petty Officer Charles Alvin Lindsey. The young couple left for Connecticut, where the bride will stay until her husband leaves for the sea.

Today at 10:00 a. m. St. Vitus Church will be the scene of the marriage of Miss Josephine Ann Zust, daughter of John and Mary Zust, 6735 Edna Ave., and Mr. Joe Pureb of 6712 Edna Ave. Relatives and friends are invited to attend the mass.

Army Nurse

Lieut. Helen F. Grimsic

Waukegan, Ill.—Lieut. Helen F. Grimsic, daughter of Mr. and Mrs. Jacob J. Grimsic, 841 Wadsworth Ave., was recently transferred to the Lawson General Hospital at Atlanta, Ga. Lieut. Grimsic, who is in the 4th auxiliary surgical unit, was previously stationed at the General Hospital, Fort Custer, Mich.

Before entering the service of Uncle Sam Lieut. Grimsic was supervisor of surgery at St. Therese Hospital in Waukegan, Ill. She graduated from St. Therese School of Nursing in 1941 as president of her class. Prior to this she was a student in the Mother of God school. Recently she continued her studies in De Paul University in Chicago, until the time of her enlistment.

With this new promotion, Lieut. Grimsic carries the distinction of being one of the outstanding local Slovenian girls to contribute her share toward the cause of her country. The Slovenes of Waukegan and No. Chicago feel proud of her accomplishments and wish her well in her new work.

ARMY NEWS

The last and fourth son to leave for Uncle Sam's service is Joe Hacc, son of Mr. and Mrs. Tony Hacc of 980 E. 74 St. His two brothers, Tony and Frank, are in Africa and Edward is with the Merchant Marine. This leaves the parents all alone, waiting for the safe return of their sons.

Harold Lausin, son of Mr. and Mrs. Leo Uausin, 301 E. 216 St., came home for a few days to see his wife and his parents. He returned last Monday to the Merchant Marines.

Last Thursday, Frank Simoncic, son of Mr. and Mrs. Vincent Simoncic of 563 W. 65 St. left for Rochester University, Rochester, N. Y., to train for the Marines. His brother, Vincent, is temporarily in Philadelphia, Pa., and his address is: Pvt. Vincent J. Simoncic, Armored School, School Det. M. Barracks, Navy Yards, Philadelphia, Pa.

Among those who left last Monday are: Joe Picely, son of Mr. and Mrs. Picely, 18701 Muskoka Ave., and Frank Dragolic, son of Mr. and Mrs. Frank Dragolic of 17904 Brazil Rd.

Sailor Frank Grimsic, son of Martin Grimsic of 641 E. 123 St., who was home on furlough, told of many exciting events which happened while at sea. His ship was attacked by 15 German planes, raining bullets upon them, and he saved his life by throwing himself behind the nearest cannon.

A letter from Louis E. Grdina, baritone, informs us that he is somewhere on the Caribbean with the Signal Corps. He sings at mass on Sundays, and the army chaplain has requested him to teach some of the others who can sing to enable them to have High Mass. He sends greetings to all. His army address is: Cpl. Louis E. Grdina, 35306429, 684th S.A.W., APO 695, c/o Postmaster, New York City, N. Y.

On a short furlough was Pvt. Edward J. Mulh, son of Mr. and Mrs. Frank Mulh of 3544 E. 80 St. His army address is: Pvt. Edward J. Mulh, 883rd Ord. H.A.M. Co., Camp Swift, Texas.

From California, we hear from Pvt. Joseph Kikol, son of Mr. and Mrs. Kikol of 19005 Muskoka Ave. He sends regards and will be glad to receive mail at the following address: 1st Fer-

(Continued on page 3)

Vacation Greetings

A card arrived from Madison-on-the-Lake, conveying greetings to all from Curly Jo, Millie Virant, Fran Vertovnik and Jean Jersan, who are having a wonderful time.

ST. VITUS

WAAC Says "Thank You" for Gift Package from CYO Dear Sodality,

I must express my gratitude for the lovely box of goodies I received quite some time ago. It really is a wonderful feeling to receive packages from those back home. My work is so interesting that I neglected my correspondence, but I shall never forget your kind generosity. Your sodality shall never be forgotten by service boys you have sent packages to.

A word about my new environment. After the sunny south where I received my basic and administrative training, I am assigned to the Armored Force Replacement Training Center Classification office. The work is very educational learning how the army places the men for what they are best suited.

I have run across quite a few boys and girls from Cleveland. It seems like only last month that I enrolled and here it is nearly six months since I've been gone.

There are many things I could write, but time is so short with so many new and different things going on here that I'll save those till I come home.

In closing once again I want to thank you all and regards to all the members.

Sincerely yours,

Mary J. Kranjc.

Ed. Note: To friends who may wish to write to her, we hereby publish her complete address:

A.F.C. Mary J. Kranjc
A 504601
WAAC Det. A.F.R.T.C.
Fort Knox, Ky.

DEATH NOTICES

Bugarin, Vid — Late residence at Blawnox, Pa.

Lukic, Peter — Father of Ivan (Alaska), brother of Paul. Late residence at 1555 E. 26 St.

Hrovat, Joseph — Husband of Theresa, father of Victor, Edward, Joseph, Mary, Alice, Mildred, Helen and Dorothy. Residence 6731 Edna Ave.

Nosse, John — Father of John, Joseph, Albert. Late residence at Geneva, Ohio.

Ravnikar, Anton — Brother of Frank (Lorain), Frances, (in Pa.). Uncle of sailor Adolph Ravnikar and Pvt. Philip Mele. Residence 14311 Darwin Ave.

Rokavec, Lawrence — Husband of Frances, father of Larry, Anne, Frances and Amelia, brother of Frank. Residence at 705 E. 162 St.

Gerbec, Frank — Brother of Jacob (Cleveland). Late residence at Port Allegheny, Pa.

Lah, Louis — Brother of Mike (Cleveland). Late residence at Waukegan, Ill.

Potocnik, Rudolph Rev. — West Allis, Wis.

BIRTHS

Mr. and Mrs. George Braidic of 14308 Lake Shore Blvd., entertained the stork, who rewarded them with a fine baby boy. The mother's maiden name was Frances Germ.

A baby boy, weighing 8 lbs., 3 oz., was born on June 29th to Mr. and Mrs. John Zakrajsek of 6230 Carl Ave., the mother is the former Josephine Jerse. Grandfather for the first time is Ivan Zupan, editor of Glasilo KSKJ as his son Vincent notified him of the birth of a baby girl at St. Louis, Mo., where he is the manager of the Famous Barr Dept. store.

A baby girl was born at St. Mary's Hospital, Kankakee, Ill., to Mr. and Mrs. John Strumel of 2801 E. 116 St. The mother's maiden name was Dolores C. Linn. Mrs. Mary Strumel of 1364 E. 40 St., is now grandmother for the fifth time.

Subscribe to the

"AMERIŠKA DOMOVINA"

The Big Little Mistake

By K. Z. Kovac

(Conclusion.)

In those days, Yugoslavia had the old Pasic at the head of her government. He thought of everything except Slovenia. He had his own ideas and plans that, in his opinion, were more important than Slovenia. Even in this respect the Germans and Italians scored against the Slovenes. The Slovenes beyond the Yugoslav borders were suffering, bleeding, and dying, and pan-Germanism was triumphing in spite of its defeat. The "Drang nach Osten" and the "Bruecke zur Adria" were blocked, but not destroyed, so all forces went back to work to prepare and organize a new march towards the Adriatic and towards Bagdad; they only had to wait for the next chance. The Versailles Conference did not destroy this possibility, just the opposite happened: the Conference immensely increased the possibility by dividing and thus weakening the first and principal bulwark against pan-Germanism in the southeast—Slovenia, which, for one thousand years, had successfully retarded and blocked the German march in that direction. Thus, instead of strengthening and better fortifying this time-tried bulwark, the Allied statesmen did everything possible to weaken it.

The national consciousness of the Slovenes reached its peak in 1917 when their leader, Dr. Anton Korosec, read in the Vienna Parliament the so-called "May Declaration," which seemed to be very much in the spirit of Franz Ferdinand because it demanded the union of Slovenes and Croats as a corpus separatum within the then existing Austrian boundaries. However, it started an avalanche which was stopped only in the new and independent Yugoslavia.

But, as Slovenia became a component part of the new Yugoslavia, she brought into the new partnership only as much strength and vitality as the peacemakers had left her. Thus, all the injustices and mistakes committed against Slovenia were ipso facto committed against the new Yugoslavia. The Slovenia irredenta in Italy, Austria, and Hungary, logically became Yugoslavia irredenta with all its bad blood, bad feelings, distrust, intriguing, suspicions, etc., which any irredenta entails. In this case, the results were so much worse and more bitter because of the unjust and inhuman treatment it received in Italy, Austria, and Hungary. For this reason, no good neighborly and friendly relations between Yugoslavia and those nations have been possible. If peace was to be preserved, such friendly relations were essential in that part of Europe. So in this respect, too, the Slovene mistake made at Versailles was not so small after all. Just the opposite is true: the Slovene mistake was one of the most serious and far-reaching mistakes made by the Versailles Peace Conference. By dividing and weakening the Slovenes, as they did, they accomplished—for the Germans, of course—what the Germans themselves were not able to accomplish in one thousand years.

Of what importance Slovenia is to the Germans and to Hitler the world can see and fully realize now. The Gestapo's atrocities, merciless and barbaric as they generally are, have

in no other country, comparatively speaking, reached such large proportions and such wild fury as in Slovenia. More than one-sixth of all Slovenes in Yugoslavia have already been driven from their homes and from their soil where the ancestors lived and toiled for thousand years. In some districts of German-occupied Slovenia, especially in those where there is not a single Slovene left. Many were driven to Croatia, some shipped like cattle to Serbia, but most of them were sent to Germany and some even to Poland. Out of the Brezice and Krsko districts alone, over 60,000 Slovenes were forcibly removed. In

(Continued on page 3)

Letter to the Editor

During these critical times it is necessary for all of us to devote our best efforts to establishing a post-war justness and prosperity, that the factory workers on the home front and the heroic boys who are serving on world battle-fronts, get a square deal when they return. A high level of wages should be maintained so that the factory workers can buy the various articles of peace time production.

As a councilman of the 2nd Ward, I would not permit a mayor to tell me how to vote. I do not believe in a dictatorship, and would follow only the welfare of my constituents. While I can find many faults with the present democratic mayor, I am not an obstructionist, and I would support Mayor Lausche, or any other mayor, if and when he presents to the people a practical program for the rehabilitation of post-war Cleveland.

As a Councilman of the 2nd Ward, I would support the Program now being worked out by the recently organized War Planning Council of Greater Cleveland, which would provide for a modern transit system, an enlarged field to meet the needs of future aviation, and such recreational facilities which would result from the ownership of the City of the land along the shore of Lake Erie. But above all, I would most forcefully support the readjustment of Cleveland industrial plant from a war-time to a peace-time production to the end that our soldiers will have something to look forward to, when they turn from their far flung battle-fields.

If you are in favor of the above briefly outlined program, kindly support me at the primary election.

William J. Kennick

BEROS STUDIO

6116 ST. CLAIR AVENUE

Tel. EN 0670

CLOSED SUNDAYS

During Summer

VENETIAN BLINDS

for a limited time only

J. L. VENETIAN BLINDS

SALES and SERVICE

Call EN 0448

9-12 A. M.

6-7 P. M.